

Kr. Johansen: Udvalgets ærede Ordfører har jo gjort Rede for Flertallets Forslag og har gjort det til Genstand for en saa grundig Gennemgang, at jeg ingen Bemærkninger har at knytte dertil. Hvad der giver mig Anledning til at bede om Ordet, er mit Ønske om at faa klaret et Spørgsmaal, som jeg efterhaanden er kommet til at staa mere og mere tvivlende overfor. Mit Spørgsmaal, som jeg ønsker at rette til Mindretallets ærede Ordfører, er dette: Hvad er egentlig Folkekirken i Danmark? Efter min Opfattelse er det, har det været og maa det fremdeles være de 97—98 pCt. af Danmarks Befolkning, der staaer som Medlemmer af den danske Folkekirke. Det bliver denne Befolkning, der kommer til gennem sine kommunale Repræsentanter at vælge Skoletilsynet, og i al Almindelighed maa man gaa ud fra, at af de 5 eller 7 Medlemmer, der vælges, staaer enten alle eller i hvert Fald det store Flertal indenfor Folkekirken. Derfor lyder det mere end mærkeligt, naar man desuagtet herfra vil paastaa, at dersom Præsten ikke kan blive valgt ind i Tilsynet, saa er der ingen som helst Tilknytning, ingen Forbindelse eller Samarbejde mellem Skole og Kirke. Der er og vil altid være den Forbindelse og det Samarbejde, som Befolkningen, den Befolkning, der selv staaer indenfor Folkekirken Rammer, ønsker, der skal være.

Jeg stiller det Spørgsmaal: Er det den menige Befolkning, der staaer som Medlemmer af Folkekirken, staaer indenfor dennes Rammer, eller er det de Embedsmænd, der staaer som Tjenere i Folkekirken, er det dem og ingen andre, der udgør Kirken i Danmark? Efter det ærede Medlems Udvikling maa man nemlig tro, at det udelukkende er de sidste, og at Befolkningen selv slet ikke regnes med i denne Forbindelse.

Ordføreren (Stegger Nielsen): Naar den ærede Ordfører for Mindretallet (S. Rasmussen) gjorde gældende, at Mindretallets Ændringsforslag vedrørende den frie Skoles Tilsyn i alt væsentligt er enslydende med Flertallets, saa er dette ganske forkert. Naar Mindretallet saaledes, for blot at nævne eet Eksempel, udtrykkelig har forlangt, at den frie Skoles stedlige Tilsyn skal godkendes af Skolekommissionen, saa ligger det jo saa fjernt fra Flertallets Indstilling om den frie Skole som vel muligt.

Videre sagde den ærede Ordfører for Mindretallet, at Forslaget om, at Skolekommissionen bestemmer Ordningen og Omfan-

get af Aarsprøven, var meget uheldigt. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem derved tænker paa, at der saa er Mulighed for at fjerne eller, om ikke fjerne, saa dog indskrænke Religionsundervisningen, eventuelt afskaffe Eksamen i Religion o. s. v. Men efter de Oplysninger, der fremkom for et Øjeblik siden om det ærede Medlems egen Stilling i det kirkelige Udvalg, hvor det ærede Medlem efter Sigende har stillet Religionsundervisningen som en ganske frivillig Sag, maa man dog gaa ud fra, at det ærede Medlem i hvert Fald ikke kan have noget imod denne Ordning.

Det ærede Medlem betegnede den Stilling, Præsten faar, som en daarlig Stilling, en svag Stilling. Nej, ærede Medlem, det er en stærk Stilling. Det, Kirken har forlangt gennem Tiderne, saa sent som da en Deputation fra Kirkeligt Landsforbund kom til Udvalget, var, at Kirken — og det er rigtigt, det anerkender jeg — maa kende Skolens Religionsundervisning af Hensyn til den kristne Daab, og det er i alle Tilfælde sikret gennem Flertallets Indstilling. Yderligere er der aabnet den videst mulige Adgang til, at Præsterne bliver Medlemmer af Skolekommissionerne. Tror det ærede Medlem ikke, at hvis der ikke er eet Medlem i en Kommunalbestyrelse, som vil have Præsten ind i Skolekommissionen, saa er der et eller andet i Vejen? Det tror jeg.

Provsten betyder intet, siger det ærede Medlem, efter den Skikkelse, Flertallet har givet Lovforslaget. Ja, hvis det er rigtigt, har det ærede Medlem selv leveret det bedste Bevis for, at saa betyder i alt Fald den kirkelige Repræsentation, som det ærede Medlem som Ordfører for Mindretallet foreslaar i Københavns Skoledirektion, slet intet. Jeg skal vise det med et Eksempel. I et Amt vil jeg rundt regnet anslaa Skolernes Antal til omkring 170, f. Eks. i Ringkøbing Amt, det ærede Medlems eget Amt, og sætter vi i Gennemsnit en Skoles Børnetal til 100, og det er højt ansat, bliver det 17 000 Børn. Nu siger det ærede Medlem, at 1 Mands Tilsyn med disse 17 000 er betydningsløst. Saa vil jeg vove at paastaa, at det er endnu mere betydningsløst og virkningsløst overfor de 60 000, der findes i København; det maa være den logiske Slutning.

Naar endelig det ærede Medlem sagde, at Sønderjyderne maatte forstaa, at skulde der forhandles med dem, maatte de give Afkald paa deres Særrettigheder, vil jeg sige, at i alt Fald paa eet Punkt har det ærede Medlem ment, at de skulde beholde en Sær-